

der er Tale, saa behøves der ingen Lov, idet da den ene Form af Straffen ligefrem træder istedetfor den anden; er det derimod en anden Straf, ja, saa tør man slet ikke give nogen Lov. Saaledes stillede Sagen sig ogsaa for mig, dengang den omtalte Lov i 1857 forhandlede, og jeg sluttede mig da til de Forslag, der forelaa i Overeensstemmelse med denne Betragtningssmaaede. Men ikke desto mindre finder jeg mig bunden til nu at stemme mod det ærede Mindretal; thi den Betragtning, han vil gjøre gjældende, at Bestemmelsen i Loven af 1857 om, at den kun kunde gives Anvendelse paa Mandspersoner, indeholdt et Slags Forbud mod ogsaa at gjøre den gjældende paa Qvindefanger, kan jeg ikke tiltræde. (Klein: Det har jeg ikke sagt!) Det var i alt Fald en lignende Betragtning, den ærede Rigsdagsmand gjorde gjældende; om jeg end ikke har gjengivet den nøiagtigt i samme Udtryk, troer jeg dog, at det var Tankegangen. Den ærede Rigsdagsmand vilde i alt Fald i Loven af 1857 finde en Hindring for at vedtage, hvad der nu foreligger; saaledes opfattede jeg ham idetmindste; men denne Betragtningssmaaede kan jeg aldeles ikke dele; jeg troer netop, at Loven af 1857 maa betragtes som noget heelt Modsat, nemlig som en Anerkjendelse af det Princip, i Kraft af hvilket der nu i dette Tilfælde maa handles. Jeg stemte i 1857, som jeg har tilladt mig at sige, for den Betragtningssmaaede og de Forslag, der knyttede sig dertil, som idag ere gjorte gjældende af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), men blev overstemt. Denne Lov har fastsat den modsatte Fremgangsmaaedes Retfærdighed overfor Mandsfangerne, og jeg vil da nu spørge: Er saa ikke derved Principet anerkjendt, er det ikke en ligefrem Selvfølge, at hvad der er retfærdigt overfor Mandsfangerne, ogsaa maa være det overfor Qvindefangerne? Det foreliggende Lovforslag betragter jeg derfor som en Consequens af hvad der er vedtaget i Loven af 1857, og jeg lægger Ansvar for, at jeg nu siger ja til, hvad der her foreligger, over paa de Herrer i Fleertallet, der dengang stemte for Loven.

Tsberning: Det forekommer mig, at den ærede sidste Taler har gjort det saa klart

som Noget i Verden, at vi, ved ikke at stemme for Fleertallets Forslag og holde Mindretallet tilbage, det vil sige nærmest slutte os til Regeringen, vilde kaste den allerførste Forvirring ind i de nu bestaaende Fængselsforhold. Hvorledes vilde Mandsfangerne troste sig ved den Udtalelse af det ærede Medlem (Klein), at med Qvinde er det et Experiment, men om Mændene veed man Bested? Hvormangen en Mandsfange har ikke sagt: „I vide ingen Bested om, hvordan jeg kan taale Cellefængslet, jeg siger, jeg kan ikke taale det“; men han er alligevel bleven sat i Cellefængsel, og Experimentet er lykkedes. Det, som Loven egentlig alene burde have indeholdt, det var: Hvad betyder den nuværende Maaede at straffe paa for Qvinde, ubemøntet i Cellefængsel? Det almindelige Strafarbejde og Cellefængsel ere to forskjellige Mønter; men de maa kunne bringes til at have en Lighed. Naar vi undersøge Sagen, som den i Virkeligheden stiller sig, da troer jeg egentlig, at den Feiltagelse, hvori de Herrer Jurister, der have talt i denne Sag, have gjort sig skyldige — de Andre, der have talt, have ikke begaaet samme Feiltagelse — bestaaer deri, at de ikke huske paa, at det, hvorpaa deres Dom egentlig gaaer ud, ikke er Straffen, men Forbrydelsen; ved Dommen tilkjende de Forbrydelsen en vis Egenkab. Nu forsøge de, saa godt de kunne, efter et System, der ligger for dem, efter den Lov, der foreligger, at betegne, hvilken Straf der kan veie op imod en Forbrydelse; lad os blive ved den Idee, at det er en Retfærdighedens Afveining, hvorved den straffede Person skal, saa at sige, have bødet for sin Forseelse og gjenvundet sin Moralitet paany. De Herrer sige altsaa, at de gaae over fra Forbrydelsen imod en Straf; men de kunne ikke derved nægte — thi ellers vilde de aldrig kunne forandre Straffelovgivning — at de ogsaa maa kunne betegne denne Forbrydelse ved et andet Straffequantum. Naar de nu søge dette andet Straffequantum igjennem Cellefængslet, saa have de staaende for sig en ganske simpel mathematisk Beregning, de have to Størrelser, som hver er lig med en tredie, sølgelig ere de indbyrdes lige; det kunne de ikke komme fra. Jeg kan godt begribe, at de ere af modsat Mening, men det ligger i noget